

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 03.08.1957, sp. zn. 7 Co 328/65, ECLI:CZ:KSUL:1957:7.CO.328.1965.1

Číslo: 79/1965

Právní věta: Byl-li peněžitý nárok přiznán pravomocným rozhodnutím soudu a uspokojen na základě výkonu rozhodnutí, nemůže pouhá domněnka, že soudním rozhodnutím, jímž byl nárok přiznán, byl porušen zákon, odůvodnit předběžné opatření, jímž se vyslovuje zákaz dispozice s přiznanou peněžitou částkou.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 03.08.1957

Spisová značka: 7 Co 328/65

Číslo rozhodnutí: 79

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Předběžná opatření, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 74

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 79/1965 sb. rozh.

Byl-li peněžitý nárok přiznán pravomocným rozhodnutím soudu a uspokojen na základě výkonu rozhodnutí, nemůže pouhá domněnka, že soudním rozhodnutím, jímž byl nárok přiznán, byl porušen zákon, odůvodnit předběžné opatření, jímž se vyslovuje zákaz dispozice s přiznanou peněžitou částkou.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem ze den 3. srpna 1957, [7 Co 328/65](#).)

Okresní soud v Lounech uložil L. R., aby nenakládala s částkou 16 557,- Kčs, která ji byla vyplacena Jednotným zemědělským družstvem H., a aby tuto částku složila do notářské úschovy, jak to navrhla Výrobní zemědělská správa v L.

V odvolání proti tomuto usnesení namítá odpůrkyně, že výrobní zemědělská správa v L. není oprávněna k podání návrhu na předběžné opatření, neboť nebyla účastníkem řízení, z něhož vzešla platba, jíž se předběžné opatření týká. Poukazuje též na to, že částku, která jí byla vyplacena na základě provedeného výkonu rozhodnutí, již nemá, a proto ani nemůže nařízenému předběžnému opatření vyhovět a složit ji do notářské úschovy.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

Z odůvodnění:

V zájmu poskytnutí okamžité ochrany porušeným nebo ohroženým právům, může soud nařídit předběžné opatření v těch případech, dojde-li k takové situaci, že je třeba upravit poměry účastníků, nebo je-li tu obava, že by mohl být ohrožen výkon soudního rozhodnutí (§ 74 odst. 1 o. s. ř.). Lze je nařídit před zahájením řízení ve věci samé, ale také v průběhu řízení již zahájeného. Návrh na vydání předběžného opatření může podat kromě účastníků, jejichž okruh je stejný, jako kdyby šlo o věc samu, též prokurátor a národní výbor (§ 32 o. s. ř.). Předpokladem k nařízení předběžného opatření je přitom podmínka, aby bylo alespoň osvědčeno, že tu existuje určité právo, že toto právo je porušeno nebo ohroženo a že k jeho ochraně je třeba právě předběžného opatření. To vše jsou předpoklady, které je třeba vzít v úvahu při nařízení předběžného opatření a zkoumat, zda jsou splněny.

V souzené věci okresní soud však tyto podmínky pro vydání předběžného opatření buď náležitě zkoumal, nebo tvrzené údaje přecenil, jelikož jinak by musel dospět k závěru, že podmínky pro vydání předběžného opatření splněny nejsou.

Není totiž osvědčeno porušení, resp. ohrožení určitého práva. L. R. byl peněžitý nárok přiznán pravomocným rozhodnutím okresního soudu a k jeho vymožení došlo rovněž zákonnou cestou, tj. nařízeným výkonem rozhodnutí podle páté části hlavy třetí občanského soudního řádu. Je tedy zcela nelogické, aby odvolatelce byla nějak omezována dispozice s nárokem, který jí byl přiznán tímto zákonným způsobem. Pouhá domněnka, že uvedeným soudním rozhodnutím byl porušen zákon, k podobnému zásahu, jak je navrhován předběžným opatřením, ještě neopravňuje, resp. nepostačuje osvědčení toho, že nárok byl přiznán neoprávněně, a že by tím bylo nějak ohroženo právo druhého účastníka řízení. Nemůže být proto ani důvodu k vydání prozatímního zákazu dispozice s peněžitou částkou, která byla pravomocným soudním rozhodnutím přiznána.

Ostatně bezvýznamná není ani okolnost tvrzená odvolatelkou, že uvedenou částku již nemá.